

SZEGEDI EGYETEM

A SZEGEDI FELSŐOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

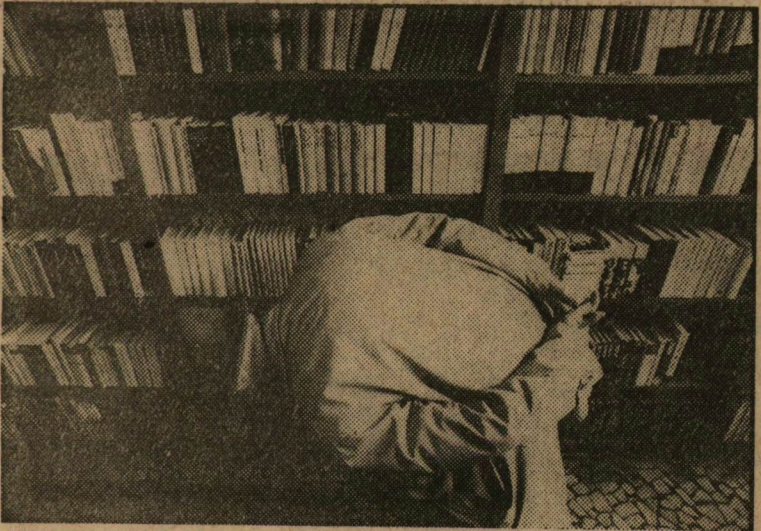
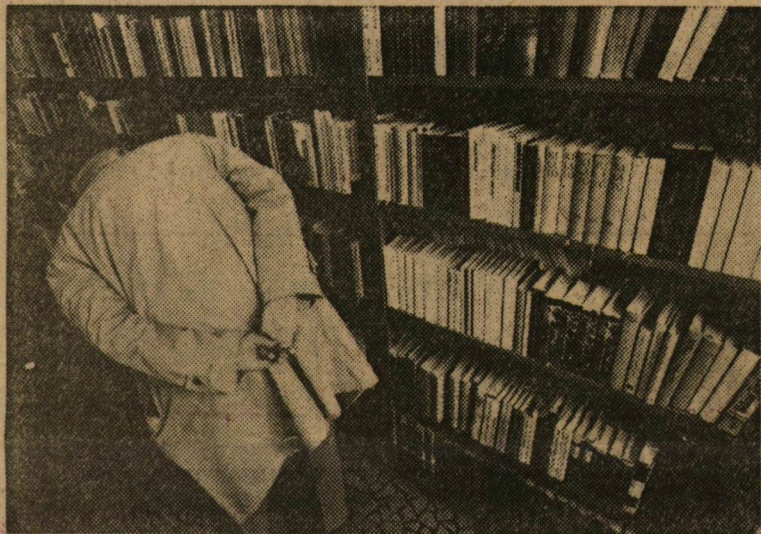
XXI. évfolyam

9. szám 1983. június 8

Ara: 1,80

Benyhe Iános:

Érdeklődés

Kínai vendégek Szegeden

Május 30-án a magyar UNESCO-bizottság vendégeként Magyarországon tartózkodó, kínai oktatási delegáció érkezett Szegedre. A vendégek látogatást tettek a József Attila Tudományegyetemen, ahol az öttagú küldöttséget dr. Kemenes Béla oktatási rektorhelyettes fogadta és tájékoztatta a tudományegyetemen folyó oktató-nevelő-kutató munkáról. Ezt követően a kínai szakemberek a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolát tekintették meg dr. Szendrői János főigazgató vezetésével.

Könyvismertetés

(2. oldal)

Villámkérdések

Marosán
Györgyhöz

(3. oldal)

Tudósítások L' Aquila-ból

(5. oldal)

Vendégünk volt dr. Vörös László

(6. oldal)

Sport

(7–8. oldal)

Társadalmi munka a SZOTE-n

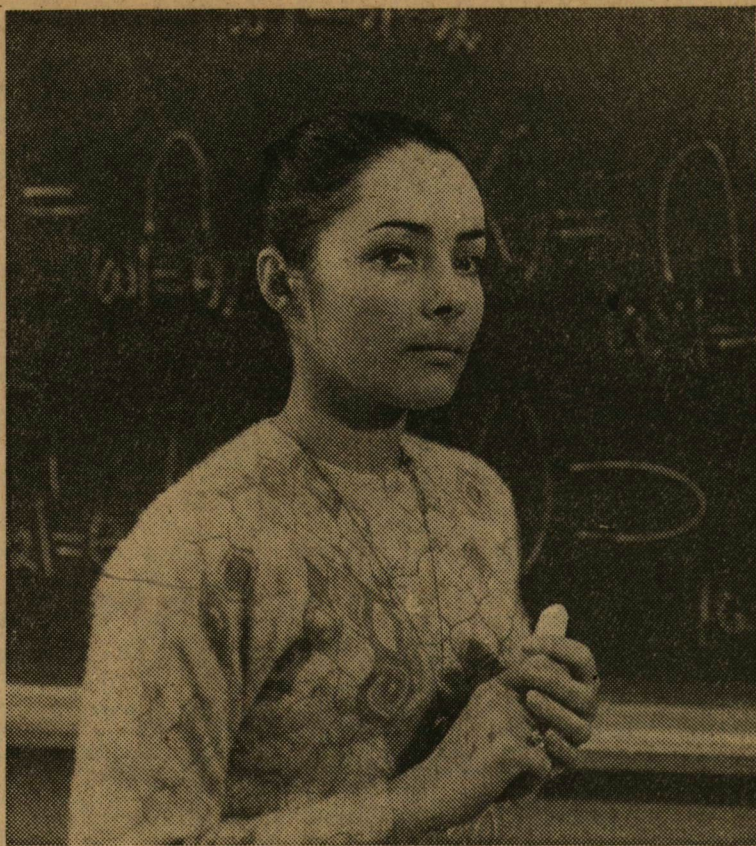
A Szegedi megyei városi Tanács felhívására indult meg a munkaszervezés a Szegedi Orvostudományi Egyetemen Nyári Tibor vezetésével. Ilyen nagyarányú társadalmi munkára még nem volt példa. Az egyetem dolgozói közül 191 fő — 93 nő és 98 férfi — vett részt. A fő feladat a klinikák, intézmények parkjainak rendbehozatala volt.

A résztvevők a Biológia és a Bőr-klinika, valamint a Fül-Orr-Gége, a Semmelweis parkját és a Kobalt előtti parkot hozták rendbe. A kis csapatot dr. Zoltán Ors Tamás és Aradi Mihály vezette. A parkból a törmelék és egyéb hulladékok elhordása is időszerű volt, sőt a Semmelweis kolégium, a Szem-és Női klinika előtti szökőkút tisztítását is elvégezték a SZOTE dolgozók. A Női klinika előtt, a Semmelweis parkban, a Fül-Orr-Gége, Szem-klinika parkjában a nők 53 padot festettek újra. A csoport munkáért Piri Sándor és Kovári Zoltán felelt. Egy másik munkabrigád a Gyógyszertár mögött felhalmozott üvegeket a MÉH-hez szállította értékesítés céljából.

Az építő vállalat által itt hagyott fészter szétzedését 3 fő végezte, Kübekházi András vezetésével. Az Igazságügy és az Anatómia épülete körül is rendbehozták a parkot. Ezúttal az Igazságügy dolgozói végeztek saját portájukon építő-szépítő munkát.

Mindent összegezve a május 14-i társadalmi munka eredményessége szemmel látható, s az egyetem dolgozóinak öntudatosságát dicséri. Ez a munka kb. 80 000 Ft értékű, s a távlati tervek szerint szeptember és október hónapban is szerveznek ilyen nagyarányú társadalmi munkát, s az egyetem dolgozóinak segítségére ezúttal is számíthatnak. S mint a tapasztalatok mutatták, a következő társadalmi munkához már több szállítóeszközre lesz szükség.

KURUNCZI MÁRIA
SZOTE G.H.

A Pedagógus Nap alkalmából felsőoktatási intézményeink oktatói-dolgozói közül többen kitüntetést kaptak színvonalas munkájukért. A József Attila Tudományegyetemen Kiváló Munkáért kitüntetésben részesült dr. Anderle Adámné adjunktus, dr. Dékány Imre docens, dr. Dobler László hivatalvezető, dr. Földeák Sándor docens, dr. Gécseg Ferencné adjunktus, dr. Gyémánt Iván adjunktus, Horóczy Ferenc szakvezető tanár, dr. Janurik Tamás adjunktus, dr. Kevei Ferencné adjunktus, dr. Micheller Magdolna adjunktus, Nagyné dr. Varga Margit adjunktus, dr. Ötvös Péter adjunktus, Pásztor László tanár, dr. Rákos István adjunktus és dr. Schneider Gyula tudományos főmunkatárs. Miniszteri Dicséret kitüntető oklevelet kapott: Ács Gábor docens, Baráth János kőműves, Fiam Sándor asztalos, Nagy Elemér tudományos munkatárs, Nagy Istvánné anyagkezelő, dr. Nemcsók János adjunktus, dr. Novák Mihályné adjunktus, Schützler Miklósné hivatalsegéd, dr. Szekeres Andrásné főelőadó, dr. Tóth Károly adjunktus és Varga Pál mechanikus. Pedagógus Szolgálati emlékéremmel jutalmazták Bogáthy László szakvezető tanárt, Hudi Antalné szakvezető tanárt, és Radnóti

Miklósné tanárt. A Szegedi Orvostudományi Egyetemen a művelődési miniszter és az egészségügyi miniszter a következő oktatókat, dolgozókat részesítette elismerésben: Szocialista Kultúraért kitüntetést kapott: dr. Zallár Andor könyvtárigazgató. Kiváló Munkáért kitüntetésben részesültek: dr. Beviz József adjunktus, dr. Erős István docens, dr. Falkay György tudományos főmunkatárs, dr. Prágai Géza adjunktus, dr. Somogyi István docens és dr. Vámos Károly adjunktus. Miniszteri Dicséret-et kapott dr. Keller Vendelné nyelvtanár, dr. Kiss Zoltán adjunktus, dr. Varga Gyuláné adjunktus, Nagy János betanított munkás, Nagy Jánosné könyvtáros és dr. Farkasné dr. Kovács Katalin tanársegéd.

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola oktatói közül Kiváló Munkáért kitüntetést dr. Békési Imre, Petrusán György, dr. Czuth Béláné, dr. Varga István, Eder Jánosné vehettek át, valamint az intézmény dolgozói közül Dávid András szakács. Miniszteri Dicséret-ben részesültek: dr. Balázs József Kiss Erzsébet, Szőke Jenő, Eszményi Aladárné, Bódi Imrené, dr. Gácsi József és Antal Jánosné. Pedagógus Szolgálati emlékéremmel jutalmazták Wolgard Ilonát.

A válasz ideje

Felkészültél, mondd, s ha kellően bizakodó vagy, azt is tudod mire. S akkor ez mégsem tréfadolog: alkalom adtan pecsétes írást nyújthatnak kezvedbe, felkészültségedet tanúsítandó. Dehát az ilyen jellegű befejezettség ellenkezik természetteddel, mely kétségbeesetten igyekszik eredendő, azaz: természetes maradni. S aztán, ha a természetesség megőrzéséért zajló folyamat során hozzácsapódott tapasztalatokat is megidézed, kellő erkölcsi bátorsággal szembesülve velük, akkor kikerülhetetlennek tűnik abból a bizonyos Otlik-i mélységből felbukkanó megállapítás: végülis nem készülhetsz fel semmire.

Nem adhatsz választ semmire, mert válasz nincs. A válasz a befejezettség drasztikumát sugallná, holott létezésed egyetlen bizonyossága: a folytonosság.

Az ember válaszoló lény, mondja valaki, s te szívesebben mondd így: az ember választó lény. Szüntelen válaszadásra készülök, mondja másvalaki, túlságosan bizakodón, hiszen — miért is kellene létezésünk állandóságát a jövőbe tolni? — sokkal inkább arról van szó, hogy e szüntelen válaszadásra kényszerülsz. A végleges válasz megtalálásának esélye nélkül, teheted hozzá akkurátusan, dehát ez — s valóban! — amolyan érzelmi felhang itt csupán: miért is hajszolnád a végső bizonyosságot, amikor a folytonosság tevőleges érzékelése is (!) morális kielégüléshez vezethet. Ennek fejében viszont állandóan választani kényszerülsz. Vagy — a publicista stílus engedelményeként mondjuk így: — szüntelenül döntened kell, döntéseket kell hoznod saját életedre vonatkozóan.

S itt most megállhatsz: önnön létezésedet érintő döntéseid természetesen nem csupán rád vonatkoznak; úgynevezett ember-társaidat — mi több, társadalmi viszonyaid összességét — érintik —, mellest: ezek nélkül a döntés lehetősége sem merülhetne fel. Mivel azonban: ő élt már ennyi és ennyi évet, te éltél már ennyi és ennyi évet, stb. — mindebből kitűnik, hogy itt bizony szüntelen döntéshelyzetek állanak elő, a maguk kiszámíthatatlan, ám folytonos időrendjében.

Ki-be járkalunk egymás döntéshelyzeteiből, s jó, ha nem rondítjuk össze az egyébként már oly szépen alakuló szituációt. Akár csupasz jelenlétünkkel is.

Jelenléted azonban felfüggesztett: valóságosan csak akkor vagy, ha a szüntelenül körötöd gyülekező döntéshelyzetekből állandó jelleggel sikerül önmagadat kiválasztani. S most ne tovább: az élet és az iskola abszolút módon különböznek. A választás tudományát kell megtanulnod (persze, s ezt jó lesz nem feledni: szakmád mellett!), visszavonhatatlanul: különben oktalan módon tengődsz a körötöd romokban heverő döntéshelyzetek közt. Különben oktalan módon avatkozol mások életébe, hiszen létezésed a sorozatosan hibás döntések durva, faragatlan, parlagi, kelet-európai stb. maradványaként csupán mások megalázása révén szelídülhet önigazoló bizonyossággá.

Ez a bizonyosság azonban könnyen elvesztéssé válhat, hiszen, végülis: ki szavatolja helyetted önnön létezésed, folytonosságának biztonságát.

Létezésed ideje az állandó választás ideje. Az állandó és következetes választás az egyetlen lehetséges út a valósághoz: a folytonosság valóságához. Amíg ezt el nem érted, nem tudhatsz, miről maradsz le.

BEÁNYI GYÖRGY